

kan blive forsinket i Nordøstgrønland, og det vil derfor blive nødvendigt, at det faar Udrustning med Proviant o. l., som vil sætte det i Stand til at overvintre der. Der er desuden den Omkostning, der opstaar som Følge af, at Skibet, som nu skulde have besørget en Grønlandstur, ikke kan besørge denne, der altsaa maa udrettes af et andet Skib. Yderligere vil der, hvis Skibet ikke som forventet skulde komme tilbage i August Maaned, kunne opstaa den Nødvendighed, at der maa fragtes et andet Skib til den Grønlandstur, som „Godthaab“ da er bestemt til at udføre. Det er ikke muligt at anslaa, hvad Omkostningerne herefter ville beløbe sig til, men under alle Omstændigheder kan der neppe være Tvivl om, at Staten bør yde det her omtalte Bidrag til den paagældende Ekspedition. Der er her Tale om et af de Omraader, paa hvilket Danmark ikke kan undslaa sig for at medvirke. Der er nemlig Spørgsmaal om Fremme af den almindelige videnskabelige Forskning, hvor vor Besiddelse af Grønland stiller en Forpligtelse til os. Ogsaa almindelige Hensyn, mener jeg, maa føre til, at vi ikke her holde os tilbage. Der er i dette lille Land ikke megen Anledning til Bedrift, og alene fra det Synspunkt vil det kunne forsvares, at Staten yder de Mænd, der have Lyst til at devovere sig i Videnskabens og Forskningens Tjeneste, Støtte, og den Mand, det her gælder, er saaledes omtalt af andre Polarforskere, at der ikke er Tvivl om, at Ekspeditionen er i de bedste Hænder hos ham.

Ændringsforslagene Nr. 34, 35, 41 og 42 angaa Sager, der alle falde ind under Justitsministeriets Ressort og dreje sig om tildels endog ret betydelige Overskridelser af de personelle Bevillinger, dels i selve Ministeriet, dels ved Retterne. Tilsvarende Bevillinger ere gentagne Gange forlagte i de senere Aar, og de bero i Virkeligheden paa en meget urigtig Budgettering. Udvalget har forhandlet om dette med Justitsministeren, som erkender, at det er ønskeligt at komme ind paa en mere korrekt Budgettering, saa at det i Fremtiden vil være ufornuødent at komme med disse Tillægsbevillingsforslag, da det viser sig at være normalt, at man maa have disse Udgifter paa Grund af de stigende Forretninger ved Retterne.

Under Nr. 45 er der Tale om Refusion af Udgifter, forvoldte ved, at Vridsløselille Forbedringshus ikke har kunnet modtage de til Forbedringshusarbejde dømte Mænd. Det vil erindres, at der i

Fjor var en tilsvarende Bevilling, som skulde anvendes til at skadeløsholde København, som i længere Tid havde maattet have et stort Antal dømte hendsiddende, der ventede paa at komme i Forbedringshuset. Nu har man indrettet sig saaledes, at saadanne københavnske Forbrydere hurtigst muligt komme ind i Forbedringshuset, men at man paa den anden Side ikke mere modtager i Vridsløselille Folk fra Provinserne, som altsaa maa hensidde i de lokale Arresthuse. Det er Refusion herfor, der her er Tale om.

Forslag Nr. 48 drejer sig om et lille Beløb, men jeg skal omtale det af principielle Grunde. Der er Spørgsmaal om at tillade, at det til en Sognlæge paa Strynø bevilgede Tilskud af 1,000 Kr. under en fra 1. Oktober 1911 indtraadt Vakance maa udbetales Reboerne til Dækning af Udgifter til Lægehjælp paa Øen. Der har ikke fra Udvalgets Side været nogen Betænkelighed ved at gaa ind herpaa. De 1,000 Kr. ere jo givne for at muliggøre denne Befolkning paa en ensomt liggende Ø at have en Læge, og naar der i Øjeblikket ikke er en saadan, er det ret naturligt at benytte Bevillingen til at hjælpe dem, som ere nødte til med større Omkostninger end sædvanligt at hente Læge andetsteds fra.

Nr. 51, som staar i Forbindelse med Nr. 123, omtaler jeg ikke af Hensyn til Beløbet, som er meget lille, her 301 Kr. og under Nr. 123: 510 Kr., men fordi der her indføres et nyt Princip. Det drejer sig om Amtmandsboligen i Thorshavn. Tidligere var den overladt Amtmanden saaledes, at han maatte betale Skat af den og var nødt til at sørge for dens Vedligeholdelse, men man gaar nu i Henhold til Forudsætningerne i Amtmandslønnsloven ud fra, at han skal være stillet ligesom de øvrige Amtmænd og derfor have Krav paa at faa Boligen repareret og vedligeholdt paa Statens Bekostning, ligesom Staten skal betale Bygningsafgiften til Kommunen.

Under Nr. 54 er der Tale om en betydelig Overskridelse af ministerielle og Kontorudgifter under Kultusministeriet. Der var i Fjor en lignende Bevilling, og den motiveres bl. a. ved, at Henflytningen til de nye Lokaler har forvoldt betydelige Merudgifter, f. Eks. er Rengøringen bleven 1,200 Kr. dyrere om Aaret, og dernæst er der forskellige Beløb til Tryksager, som man ikke havde taget i Betragtning ved Budgettets Udarbejdelse. Overskridelsen er af disse Grunde løbet